Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. De Fine conformitatis cum Voluntate Divina, nimirùm, de recta intentione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49363

Visual Library

CAP. IV.

...e Fine Conformitatis cum Voluntate Divina, nimirùm, de recta Intentione.

Onformare nos debemus cum Divina Voluntate,
non tantùm in executione; verùm etiam in inten-
...one: agendo illud, quod Deus vult, & propter eun-
...em finem, quem Deus vult & intendit,

Intentio, uti docet S. Thomas, eſt actus voluntatis, *1. 2. q. 12.*
...uo volumus unum propter aliud, veluti medium *art. 4.*
...ropter finem: & reſpectu finis hujus bona aut mala
...rit noſtra intentio. Si reſpexeris Deum, tanquàm
...nem ultimatum, erit bona: ſi creaturam, mala erit.
...ecta igitur & pura intentio erit illa, quæ Deum inten-
...et propter Deum, aut creaturas propter ipſummet
Deum. Secundum S. Bernardum, prima eſt per-
...ectior, quia *dicit otium Magdalena*: ubi ſecun *In Cant.*
...la *dicit negotium Martha*, quæ *verſatur circa plu-* *ſerm. 40.*
...ima. Hæc nihilominùs etiam perfecta eſt: quia
...erfectio operationis non à re operata, ſed à fine deſu-
...itur, & in hac etiam finis, propter quem quis opera-
...ur, eſt Deus. Ratio, cur Deus actionum noſtrarum
...tatuendus ſit finis, eſt, quia juxta Philoſophorum
doctrinam; *Idem eſt finis operis & operantis.*
Quod ſi igitur omnes creaturæ procreatæ ſunt propter
Deum, propter eundem finem iisdem uti debemus,
ſecùs *rectus uſus creaturarum* non eſſet; *ſed abuſus.*
Præterea gloria & laus operis debetur illius cauſæ &
artifici; Si igitur Deus eſt prima cauſa univerſalis
cunctarum rerum omniumque effectuum, cunctos ad
ipſius gloriam dirigere debemus.

Verùm videamus in particulari, qualis debeat eſſe
finis & motivum intentionis noſtræ: ut ea non ſolum
recta; ſed etiam vitæ æternæ ſit meritoria.

Primò, debet eſſe ſupernaturale & Divinum; quod *Ad Frat. de*
Auguſtinus vocat: *Supernam intentionem Amoris Dei:* *monte Dei*

&, ut

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

c.2. 1.2.q. &, ut docet Angelicus, *elicientis*, aut *imper*
14.art.4. tentio ſpectare debet motivum ſupernum Am
quod aut præcipiat illum actum fieri, aut illius
quamvis, ſecundùm alios, omne motivum ſuper
ad meritum ſufficiat.

Præterea, non ſufficit ad meritum, ut ſitis
S. Bonav. naturalis ſolùm *objectivè* (ut loquuntur Theol
Tom.2. De requiritur etiam, ut ſit talis ſubjectivè: ut,
7. Itin. ſect. non ſolùm motivum ſit ſupernaturale, ſed etiam
2.p.1.f.379 ſona operans conſtituta ſit in gratiâ Dei, per
quodammodò ſupernaturalis.

Ratio eſt, quia, ut probant Theologi, ad
ultra gratiam actualem requiritur quoque ha
Rom. 8. idque conforme eſt doctrinæ Apoſtoli: *Si filij*,
vult dicere, gloriam deberi Filiis Dei: ergo
meretur, debet eſſe filius adoptivus, qualis fit
gratiâ habituali: & debet operari ut filius,
media gratia actuali.

Secundò, motivum operandi debet eſſe effic
nimirùm, ſit vera cauſa movens voluntatem. Il
ſatis eſt dicere ore: Domine, hoc ſit ad gloriam
& ut Divinam tuam exequar voluntatem, ſi deinde
pendenter ab illa movearis propter finem aliquem
Matth 7. danum amoris proprij: *Non omnis, qui dicit Do
Domine*, ait Chriſtus, *intrabit in Regnum cœlorum
qui facit voluntatem Patris mei*, (habendo vere
liter Divinam voluntatem pro motivo) *intrabit
gnum cœlorum.*

Tertiò, debet eſſe finis ſolitarius, & finis cujuſcum
lib.10.conf. alterius inferioris finis: *Minus te amat, Domine* (ita
cap.9. quitur Deum D. Auguſtinus) *qui tecum aliquid*
Tibi permiſſum eſt; inquit D. Auguſtinus, ut præter
Dei, habeas quendam alium finem creatum: hic
nullatenus debet eſſe principalis, ſed ſecundarius,
ſubordinatus. Poſſumus amare Deū propter recepta
S. Thom. neficia; aſt, ut notat S. Thomas, illa debent eſſe mo
quæ nos magis magisq; accendant in amorem Dei,
finis *Quia amare Deum, ſed non propter Deum, ſed prop
aliquid Dei, tanquàm propter finem, eſt ordinare Deum
creaturam, quod eſt peccatum.*

Quartò

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quartò, finis ille debet eſſe in ſpecie, & in particulari. S. Bonav.
on ſufficit in genere cunctas offerre actiones menſis
at diei, ſed hæ & illæ in particulari offerantur, neceſſe
ſt, cum intentione, ut dicunt, actuali & præſenti, aut
irtuali & præterita, non tamen retractata: & ſi foret
oſſibile, bonum eſſet, *ſingula verba*, *ſingulas cogitationes*, *ſingulos greſſus*, cum particulari actu intentionis
ctualis offerre Divinæ Majeſtati ad gloriam ejus, veuti Chriſtus Dominus cuidam ſanctæ Perſonæ conuloit.

Neque ſatis eſt ad perfectionem, ait Bernardus, offerre actiones in particulari ſolum in principio illarum; S. Bern.
ſed *ſæpè & ſemper recta intentio eſt innovanda*, in principio, in medio, & in fine. Siquidem, ut benê advertit
S. Gregorius, hiſce tribus temporibus Dæmon noſtris
bonis operibus nititur ſurripere meritum: *Bona noſtra* S. Greg.
tribus modis, ait ille, *antiquus hoſtis inſequitur: vel in principio intentionem vitiat, vel in itinere ſupplantat, vel in fine actionis illaqueat.* Quapropter exhortatur nos S. Bonaventura, ut opera noſtra non duntaxat faciamus *pro Deo*, ſed *ad Deum*, *& in Deum*: vult dicere, ut non ſolum in principio, ſed toto operationis tempore procuremus ſtare uniti Deo, cognoſcendo & amando eum; ne vincamur à diabolo meritum ſurripiente noſtris operibus.

Hæ ſunt intentionis conditiones meritò neceſſariæ: intentio itaque debet eſſe ſupernaturalis, ſolitaria, efficax, & in particulari, ut jam dictum fuit. Modò alias proferemus conditiones, quæ licet non ſint ita neceſſariæ: proſunt tamen meriti augmento, operationumq; noſtrarum perfectioni: & ſunt tres: multiplicatio motivorum, intenſio actuum, & actualis unio meritorum noſtrorum cum meritis Chriſti.

Primum igitur medium conducens ad perfectionem meriti, eſt exercere varios virtutis actus, ordinando illos ad varia motiva ſupernaturalia. Exempli causâ, operari ut obediamus Deo, ut ſerviamus Deo, propter Amorem Dei, ad majorem gloriam Dei, ejusque ſanctiſſimæ Matris, &c. & ſunt actus obedientiæ, Humilitatis, Charitatis & Religionis.

S. Auguſtinus conſulit duo motiva in pr
Epiſt. 297. nempè, Humilitatis & Charitatis: *In omnib*
tuis, dicit ille, *Deo, tanquam bono fonti, da*
tibi humilitatem.

S. Pater noſter Ignatius duo alia ſuppeditat,
obedientiæ & charitatis, juxta conſilium S.
Epiſt. 1. c. 1. Petri: *Caſtificantes animas veſtras in obedien*
tatis, id eſt, *ex charitate*: quod eſt obedire propt
tem & gloriam Dei.

Quædam alia Perſona ſanctitate conſpicua,
tati Jeſu aſſcripta duos alios frequentabat fines,
cet, gloriæ cœleſtis propriæ, & gloriæ ac laud
Unde ſemper dicebat: *Ad majorem Dei gloriam,*
vitam æternam. Etenim iidem actus cognitio
moris, & Gaudij Dei, ſi conſiderentur, ut nob
ſeci, ſunt Gloria & Beatitudo noſtra; ſi conſid
ut nobis extrinſeci, ſunt Gloria Dei. Et, ut
Cajetanus, iidem actus *activè* ſumpti, qui ſunt c
cere & amare Deum, ſunt gloria, & ſummum
Bonum; *paſſivè* verò ſumpti, ut ſunt eſſe cogn
amatum Deum, ſunt gloria & laus Dei. In præſen
teria non deeſt nobis exemplum Chriſti, qui in
ſua varia habuit motiva, nempè, obedientiæ, Ch
proximi, & gloriæ Patris.

Hoc igitur ſit primum medium, multiplica
randi motiva; ut multiplicetur etiam & accreſca
S. Greg. tum: Quia ut benè notat S. Gregorius, in hoc c
progreſſus perfectionis, ut quis creſcat in meritis:
fectus converſationis, creſcere meritis.

Secundum medium, ut quis operetur benè, mul
que mereatur, eſt operari intensè: ſiquidem,
dicebat noſter S. P. Ignatius, plùs valet unicus
intenſus, quàm centum remiſſi. Ad intenſionem
inde neceſſarium eſt, non dividere attentionem,
tam applicare ſervitio & obſequio Dei, purè p
rando ejus gloriam. Et ad hanc attentionem plu
conducit: primò, profunda quædam humilitas,
ciendo teipſum & exeundo extra omne creatum.
cundò, fides viva, contemplando Deum præſent
ac ſi oculis corporis eundem ſpectatores. Terti
ac dec

dens quædam charitas, amando Deum ex toto affectu, non dividendo affectum.

Tertium medium eſt, unire merita noſtra cum meritis Chriſti: horum enim intuitu longè majus promeremur prœmium, quàm meremur per noſtra ſola: & poſſumus Patri æterno offerre merita Chriſti tanquam propria, inquantum conſtituimus unam eandem moralem perſonam cum Chriſto, veluti membra unam communem perſonam naturalem cum capite. Unde infertur, omnia bona, quibus gaudemus, nos habere à Chriſto, per Chriſtum, & in Chriſto, ac dicere poſſe cum S. Paulo: *Ex ipſo, & per ipſum, & cum ipſo ſunt omnia.* *Ex ipſo*, veluti à cauſa efficiente gratiæ noſtræ habitualis & actualis: *per ipſum*, veluti à cauſa meritoria ejusdem gratiæ: *& cum ipſo*, veluti à noſtro Capite, cujus meritis conjungimus noſtra. Quapropter infert Apoſtolus: *Ipſi honor & gloria in ſæcula ſæculorum*, tanquàm primæ cauſæ, fonti & origini & totius noſtri boni. Rom. 11.

Quod idem expendit Sacrum Concilium Tridentinum hiſce verbis: *Non habet homo, unde glorietur, ſed omnis gloriatio noſtra ex Chriſto eſt, in quo vivimus, in quo meremur, in quo ſatisfacimus, facientes fructus dignos pœnitentiæ: qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri & per illum acceptantur à Patre.* Seſſ. 14. c. 8.

Concludam hoc caput monito quodam S. Gregorij. Conſulit, monetque hic ſanctus Doctor nos debere eſſe monoculos, ita, ut in noſtris actionibus dexterum oculum ſolum teneamus apertum, qui intueatur & contempletur Deum; alium verò (ne contueamur creaturas) contineamus occluſum: *Ad ſolum Deum viſus acumen dirigere, in cæteris omnibus cœcum eſſe.* Quemadmodum currentes in ſtadio pro præmio (& eſt exemplum S. Joan. Chryſoſtomi) *ad unum ſolum ſpectant Regem in medio ſedentem: & ad nutum illius attendentes, totam multitudinem deſpiciunt*, plebem non curant, *& tunc ſolùm animo extollantur* gaudent & lætantur, *cùm ille eos coronaverit.* Hic eſt oculus ſimplex, quem ut habeamus, monemur à Chriſto: *Simplex, ut opponitur duplicitati*, ut exponit S. Thomas. Orat. 8. in Cant. Tõ. 5 com. obſ. novi. Matth. 6.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN